

Algorytmy i Struktury Danych

Wykład 13

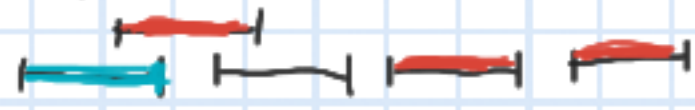
Algorytmy zadłanwe — podejmij "najlepszą lokalną decyzję" i miej nadzieję, że to zadziała

Uwagi

- często nie dają optymalnego rozwiązania
↳ ale czasem dają!
- często bardzo szybkie
- czasem dają dobre rozwiązanie przybliżone

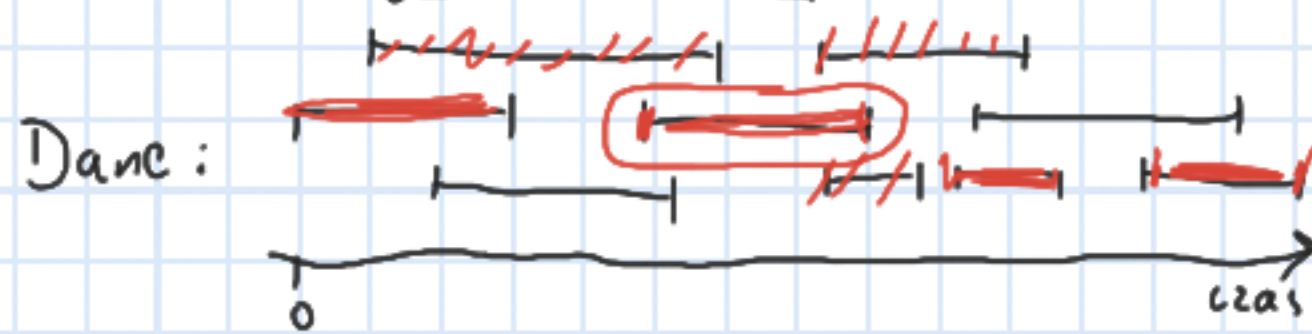
Dowód poprawności

- ucemy pewne rozwiązanie optymalne

- dzięki do tego rozwiązaniu przedział kończący się najwcześniej
- usun pozostałe konflikty → jest dokładnie jeden

Problem wyboru zadań

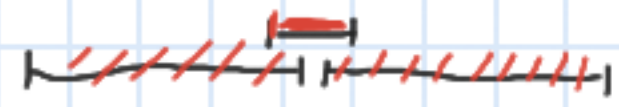

4

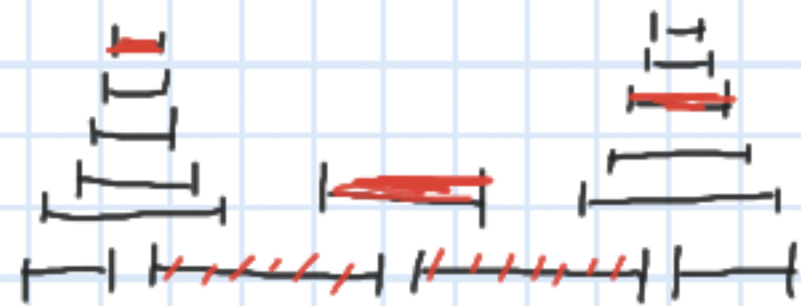
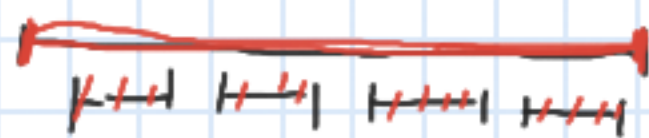
Zadanie: Wybrać jak najwięcej niepokrywających się przedziałów

Pomysły

- wybieramy najkrótsze przedziały
- wybieramy przedział kończący się najwcześniej
- wybieramy przedział zaczynający się najwcześniej
- wybieramy krótszy spośród "kończący się najwcześniej", "zaczynający najwcześniej"
- wybieramy przedział generujący najmniej konfliktów

← rozwiązanie poprawne

Kody Huffmana

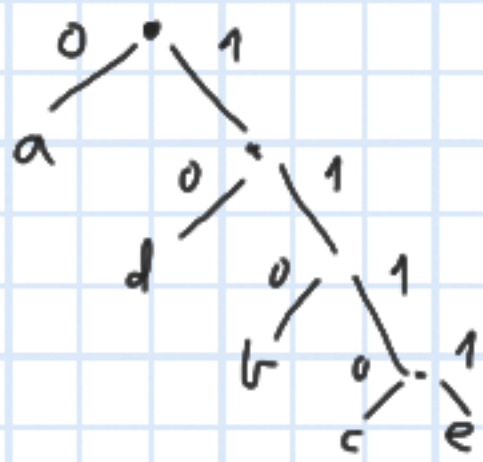
Kod binarny z symbolami różnej długości nie musi być optymalny

symbole:	a	b	c	d	e
częstość	700	200	120	300	10
kod	000	001	010	011	100

$$1330 \times 3 = 3990$$

inny kod	0	110	1110	10	1111
	$700 + 600 + 480 + 600 + 40$				
	1300	1120			
	2420				

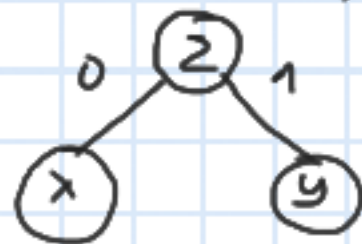
Kod prefiksowy - kod żadnego symbolu nie jest prefiksem innego kodu

Naturalny algorytm zachłanny tworzenia kodu

- weź dwa symbole o najmniejszej częstości x i y \rightarrow \textcircled{x} \textcircled{y}

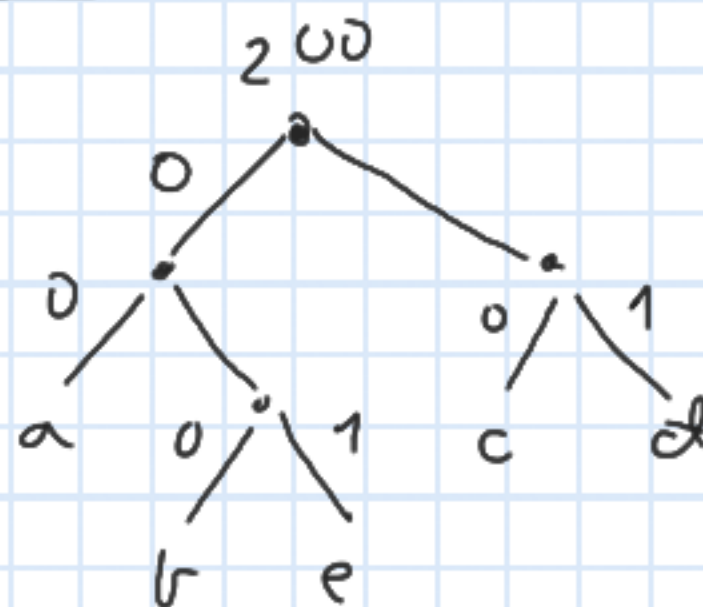
- połącz je w jeden nowy symbol o sumie $f(z) = f(x) + f(y)$ \rightarrow

Przykład

lewe 0:	50	5	60	65	20
	a	b	c	d	e
krok 1	50	60	65	25	
	a	c	d	$\begin{matrix} 0 & 1 \\ b & e \end{matrix}$	

Krok 4:

krok 2	75	60	65	
	$\begin{matrix} 0 & 1 \\ a & \begin{matrix} 0 & 1 \\ b & e \end{matrix} \end{matrix}$	c	d	
krok 3		11	125	
			$\begin{matrix} 0 & 1 \\ c & d \end{matrix}$	

Dlaczego nasz algorytm jest poprawny?

T - drzewo kodujące

$B(T)$ - koszt drzewa

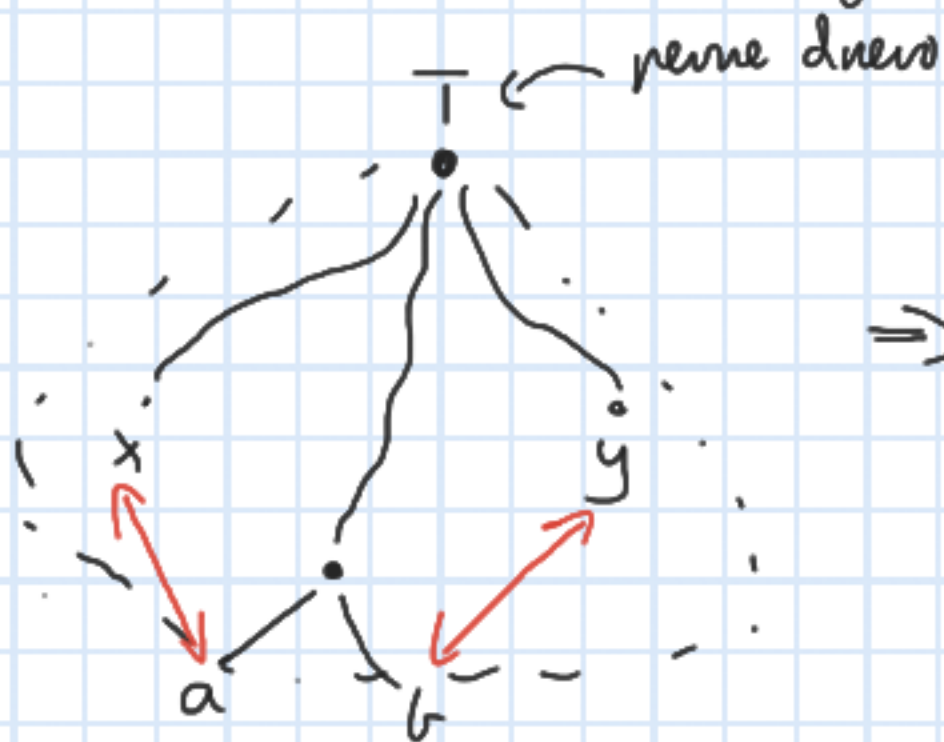
$B(T) = \sum_s f(s) \cdot d_T(s)$

s
↑
symbol

$f(s)$
↑
częstość s

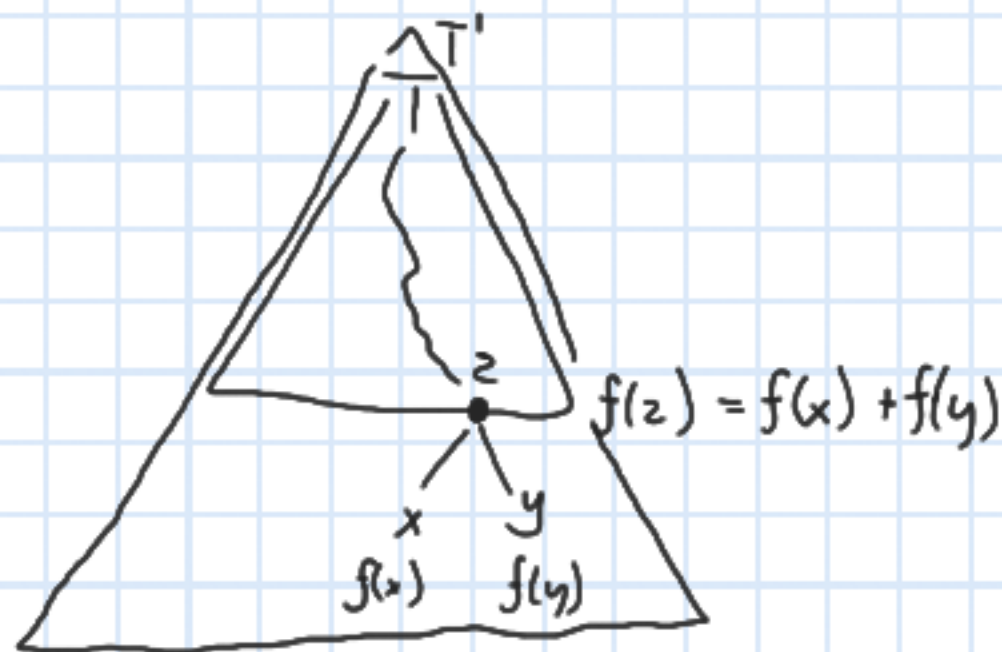
długości kodu s
w drzewie T

Krok 1: Dwa najmniejsze symbole można umieścić w wspólnym węzle

a, b - symbole na najniższej szczeblu
 x, y - najmniejsze symbole

Krok 2: Optymalna podstruktura

$$B(T') = B(T) + f(x) + f(y)$$

$$B(T') = B(T) - f(a)d_T(a) + f(a)d_{T'}(x) - f(b)d_T(b) + f(b)d_{T'}(y) - f(x)d_T(x) + f(x)d_{T'}(a) - f(y)d_T(y) + f(y)d_{T'}(b)$$

$B(T) +$

$$= \underbrace{d_T(a)(-f(a) + f(x))}_{\leq 0} + \underbrace{d_T(b)(-f(b) + f(y))}_{\leq 0} + \underbrace{d_T(x)(-f(x) + f(a))}_{\geq 0} + \underbrace{d_T(y)(-f(y) + f(b))}_{\geq 0}$$

$B(T) +$

$$= \underbrace{(f(x) - f(a))}_{\leq 0} \underbrace{[d_T(a) - d_T(x)]}_{\geq 0} + \underbrace{(d_T(b) - d_T(y))}_{\geq 0} \underbrace{(f(y) - f(b))}_{\leq 0}$$

$$\leq B(T)$$

Problem plecakowy (dyskretny / ciągły)

Dane: p_1, \dots, p_n — przedmioty

$v(p_1), \dots, v(p_n)$ — wartości przedmiotów

$m(p_1), \dots, m(p_n)$ — waga przedmiotów

M — ile uniesie złodziej

Zadanie: Wybrać przedmioty, których masa nie przekracza M i których wartość jest maksymalna

dyskretny — przedmiot bieremy lub nie

ciągły — można brać fragmenty przedmiotów

Wersja dyskretna → algorytm dynamiczny

Wersja ciągła → algorytm zachłanny

↓
wybieramy przedmioty o najlepszym stosunku ceny do wagi

	10	10	10	10	
	10	25	25	25	
	30	30	50	50	
3	50	50	50		
2	50				
1	50				

Algorytm zachłanny działa dla prob. ciągłego,

ale nie dla dyskretnego

	¹	²	³	
$v(p)$:	70	55	35	
$m(p)$:	70	60	40	

$M = 100$

$v(p)$	2	$M-1$	
$m(p)$	2	M	

M

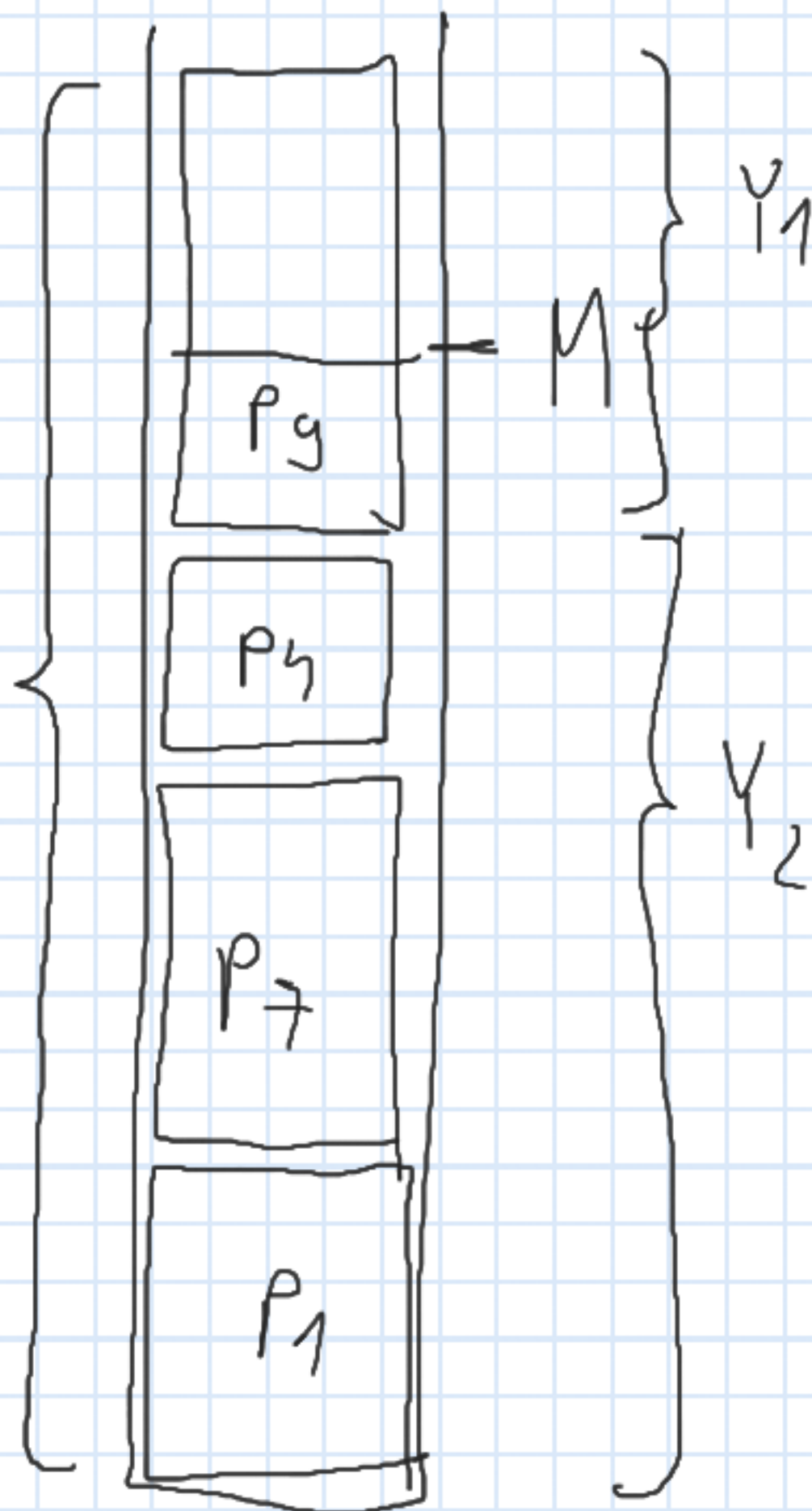
Algorytm zachłanny 2: Wybieraj najcenniejsze przedmioty

$v(p)$	2	1	...	1
$w(p)$	M	1	...	1

M

X

suma wartości
tych przedmiotów
 \geq wartość
rozu, dyskuet.

$$Y_1 + Y_2 = X$$

$$\Downarrow$$

$$Y_1 \geq \frac{X}{2}$$

lub

$$Y_2 \geq \frac{X}{2}$$